

Posudek
diplomové práce *Kláry Pergelové*
Dwa obrazy świata na przykładzie tekstów piosenek
Karola Kryla i Jacka Kaczmarskiego
(FF UK Praha 2006)

Diplomová práce Kláry Pergelové *Dwa obrazy świata na przykładzie tekstów piosenek Karola Kryla i Jacka Kaczmarskiego* se skládá ze tří kapitol. První dvě tvoří rozsáhlý úvod do představení textů obou „bardů“, a to z hlediska kognitivního. V těchto kapitolách najdeme:

- pokus o definici specifik postavy „bardů“, určení jejich postavení v rámci kultury a krátké shrnutí stavu vědeckého výzkumu písně jako formy uměleckého komunikátu (1. kapitola)
- základní informace z oblasti bádání na téma jazykového obrazu světa (2. kapitola)

Klíčovou část práce Kláry Pergelové tvoří poslední, třetí kapitola, v níž autorka prezentuje vybrané elementy obrazu světa zapsaného v Krylových a Kaczmarského textech, konkrétně týkající se historie, boje, lásky a víry. Tuto část také považuji za nejzdařilejší, především díky adekvátnosti výběru odborného materiálu, na základě něhož je „bard“ definován jako osoba „komentující aktuální politicko-společenskou situaci, odvolávající se na historické události, dotýkající se morálních problémů“ (s. 8–9).

Kromě toho se zdá, že práce Kláry Pergelové je výsledkem autorčiny fascinace tvorbou obou „bardů“, o čemž svědčí důkladná znalost jejich děl, nezřídka zařazených do biografického kontextu. Možná právě i díky tomuto emocionálnímu prvku zvolila autorka pro magisterskou práci poněkud netradiční formu závěru, kde v rámci komentáře – příslovečné „tečky nad i“ – obsáhle citovala text Karla Kryla, díky čemuž byla celá práce, mající jinak

jazykovědný charakter, obohacena o jemný odstín reflexivní nostalgie (což však nenarušuje správný způsob prezentace problému).

Z méně podařených prvků práce bych zmínila poněkud zmatečné vyrovnání se s metodologickými otázkami. Na začátku práce totiž diplomantka poznamenává, že pro popis tvorby Kryla a Kaczmarského se jako nejvhodnější jeví termín autorská píseň, který je podle autorky třeba „odlišit od zpívané poezie“ (s. 11), nicméně v dalších částech textu umísťuje své analýzy do kontextu právě této poezie. Tento nedostatek metodologické ujasněnosti lze však pojmout jako hermeneutický horizont očekávání recenzenta, což samozřejmě otevírá prostor k diskusi během obhajoby práce. Kromě toho překvapující se zdá být spíše umístění „význačných básníků“ v jedné řadě vedle Mickiewicze, Herberta a Agnieszky Osiecké. Doplnění by si žádala také editorská stránka diplomové práce Kláry Pergelové, především co se týče způsobu vypracování poznámek.

Všechny výše uvedené poznámky kritického charakteru však nemohou zastínit nejpodstatnější hodnotu práce, kterou je samostatnost autorky jak v oblasti prezentace jednotlivých prvků jazykového obrazu světa „bardů“, tak v samotném záměru porovnat tvorbu Karla Kryla a Jacka Kaczmarského, což je téma, jež dosud nebylo odborně zpracováno.

Anna Kostecka

Známka: výborně

Praha, 24. 1. 2007